

fra Hærens øvrige Afdelinger blev lukket, saaledes at Forplejningskorpset kom til at bestaa af Elementer, der havde den faglige Uddannelse lige fra Begyndelsen, helt nede fra. »Men«, sagde den ærede Ordfører den Gang, »desuagtet er det nu kommet mig for Øre, at man — ja det kan vel ikke godt kaldes anderledes, hvis det forholder sig rigtigt — omgaar dette Lovens Indhold ved at lade Sergenter fra Vaabnene indtræde som Korporaler i Forplejningskorpset for derefter straks at gøre dem til Sergenter; saa har man dem der«. Men dette er jo paa ingen Maade sket. Hvis saadant havde fundet Sted, vilde ogsaa jeg, hvis jeg var Medlem af dette høje Ting, uden videre have indrullet mig under den ærede Ordfører for at spørge Krigsbestyrelsen, med hvilken Ret man havde gjort dette, thi dertil har den jo ingen Ret; men hvad der er sket, er netop, at de vedkommende have gennemgaaet Rekruttskolen helt nede fra Bunden af. Den Ret, som Officerer og Underofficerer tidligere havde til at forsættes fra Vaabenet over til Forplejningskorpset, eksisterer — jeg gentager det — afgjort ikke mere. Som Støtte derfor vilde jeg nævne, hvad der allerede er citeret af den ærede Ordfører; det er jo saa tydeligt udtalt den Gang, at man vilde opretholde den Grundsatning, at Forplejningskorpset bør være et faglig uddannet Korps, der søger sin Styrke i, at alle dets Medlemmer have faaet hele den Uddannelse i teoretisk og praktisk Henseende, som man billigvis kan forlange. Adgangen til Forsættelse paa sliig Vis er afgjort hævet ved den ny Lov, derimod ses det ikke, at Loven har hævet den Ret, som Krigsministeren ifølge den bestaaende Hærløv har til at forsætte Underbefalingsmænd og menige til Korpset, naar det blot iagttages, hvad der er blevet udtalt, at de skulle begynde fra Bunden af med deres faglige Uddannelse, og af den ærede Ordførers Udtalelser ved Lovens Behandling ses det, at det heller ikke har været Tanken at ophæve denne Ret.

**Ordføreren for Forespørgerne (Svend Høgsbro):** I de Udtalelser, som den højtærede Minister nu fremkom med, finder jeg en afgjort Bekræftelse paa, at der er sket *Forsættelser* til Korpset i Strid med Loven af 22de Marts 1897 og dens Forudsætninger; thi det var jo en Forudsætning, at Forsættelser overhovedet ikke kunde ske. Der kan udskrives 72 Rekrutter til Forplejningskorpset, og ikke andre end disse kunne komme til at gennemgaa dets Rekrutuddannelse, saadan forstaar jeg dens

§ 4, og jeg har endnu ikke erfaret af den højtærede Minister, at der er Hjemmel for noget andet. Jeg har hørt Paastande derom, men ikke andet. Jeg indrømmer selvfølgelig straks, at hvad der viser sig at være sket, er — det ere vi ogsaa gaaede ud fra — noget andet end, hvad der tidligere skete. Vi have ikke ment, at man lige saa utilsløret som tidligere, da det jo var tilladt i Loven, er gaaet til at sætte Underofficerer over i Forplejningskorpset med samme Grad, som de havde før, men vi havde en Mistanke om, at man tilsløret endnu gik samme Vej, navnlig naar man kunde tage en Sergent af Artilleriet og i Løbet af en Maaned gøre ham til Sergent i Forplejningskorpset. Altsaa, med Hensyn til Forsættelsen til Forplejningskorpset skønner jeg ikke rettere, end at den højtærede Minister har bekræftet vor Formening om, at noget saadant er sket uden for det, der er tilladt efter § 4, hvis man overhovedet vil kalde den »Tildeling«, der er Tale om, for Forsættelse — hvad man dog vel egentlig ikke en Gang vil gøre selv i det militære Sprog. De Rekrutter, der ere tildelte Forplejningskorpset, ere vel i Reglen eller altid udskrevne til andre Vaabenarter; men »tildeles« efter Ansøgning Forplejningskorpset. Jeg ved nu ikke, om man kalder dette Forsættelse; hvis man gør det, er Forsættelsen selvfølgelig tilfældelig; det er altsaa Folk, som aldrig have været i Tjeneste før; men afset herfra kan jeg ikke skønne, at nogen som helst Forsættelse til Forplejningskorpset er tilfældelig. — Hvad derimod angaar *Forfremmelserne* i Korpset, maa jeg endnu udbede mig en Oplysning af den højtærede Minister, inden jeg tager endelig Standpunkt dertil. Det fremgik nemlig af den højtærede Ministers Udtalelser, at alle disse, over hvem der klages, havde faaet Rekrutuddannelse i Korpset. Jeg ønsker oplyst af den højtærede Minister, hvad det vil sige. Er det en Kakkellovnseksamen, som man kaldte det i gamle Dage, en ekstraordinær Prøve af disse enkelte, som er afholdt, eller have de gennemgaaet selve Rekruttskolen fra først til sidst i de 4 Maaneder, hvori den ifølge Loven skal vare? (*Krigsministeren*: Ja). Godt, det have de altsaa. Have de, som ere udnævnte til Korporaler, dernæst bestaaet Prøven? (*Krigsministeren*: Ja). Ja, jeg forlanger ikke, at den højtærede Minister skal svare paa hvert enkelt Spørgsmaal, jeg gør; det kan jo komme i Sammenhæng; jeg betoner, kun hvad det er, jeg ønsker oplyst, idet jeg gaar ud fra, at efter min